

Το ευρωπαϊκό ιδεώδες, όχι απλώς δεν πρέπει να σβήσει. Αντίθετα: Πρέπει να αρχίσει να εμπνέει ξανά. Να γίνει ισχυρότερο. Σήμερα περισσότερο από ποτέ. Οι φωνές για μία νέα διακυβέρνηση της ζώνης του ευρώ, αλλά κυρίως μία νέα ορμή για την ευρωπαϊκή ανάπτυξη πολλαπλασιάζονται και πρέπει να κυριαρχήσουν ξανά.

Γιατί είναι η φωνή των λαών της Ευρώπης που ακούγεται. Μαζί με αυτούς, πίσω από αυτούς βρίσκονται νέες φωνές, νέες ευρωπαϊκές συνειδήσεις που διαμορφώνονται και προσδοκούν μια νέα πορεία ισότητας και κοινωνικής δικαιοσύνης. Μια νέα εποχή μακριά από τα λάθη και τις υπερβολές του παρελθόντος. Μια εποχή βιώσιμης ανάπτυξης και ευημερίας για όλους.

Οι Ευρωπαίοι όπως και οι Έλληνες έχουν υποστεί ήδη πάρα πολλά από την οικονομική κρίση. Οι Έλληνες, παρότι η κρίση χτύπησε στη χώρα μας πιο σκληρά από οπουδήποτε αλλού δεν ζητάμε εξαιρέσεις, δεν ζητάμε εύνοια: έχουμε κάνει όμως σκληρές, ίσως σκληρότερες από κάθε άλλον, προσπάθειες για να ξαναβρούμε την αξιοπρέπειά μας στη διεθνή και ευρωπαϊκή σκηνή.

Και δικαιούμαστε σήμερα να ξαναφτιάξουμε τις ζωές μας, να βρούμε εργασία, να δημιουργήσουμε εργασία και να συμμετέχουμε στην ευρωπαϊκή οικονομική ζωή.

Ας αφήσουμε να μιλήσουν τα γεγονότα. Οι Έλληνες και η κυβέρνηση των τελευταίων 2 ετών έχουν εργαστεί σε αυτή την κατεύθυνση.

Από το 2010 η χώρα μου υπέστη πάρα πολλά. Τα προγράμματα δημοσιονομικής προσαρμογής που εφαρμόστηκαν εκτόξευσαν την ανεργία μέχρι και στο 30% του 2013, στέρησαν το 25% του εθνικού μας πλούτου, οδήγησαν μεγάλες μερίδες του πληθυσμού στο κοινωνικό περιθώριο, υπονόμισαν την ανάκαμψη της χώρας. Αλλά δεν θέλουμε σήμερα να μιλήσουμε για το παρελθόν. Σήμερα έχουμε περισσότερη ανάγκη από ποτέ να μιλήσουμε για το μέλλον.

Η ελληνική κυβέρνηση προς χάριν αυτού του μέλλοντος πήρε δύσκολες αποφάσεις το καλοκαίρι του 2015.

Και από τότε υλοποίησε ένα πρόγραμμα διαρθρωτικών προσαρμογών και δύσκολων μεταρρυθμίσεων που οδήγησε σε εξοικονομήσεις δαπανών και αύξηση εσόδων σε μια ήδη συρρικνωμένη οικονομία.

Την ίδια στιγμή προχωρήσαμε σε άνοιγμα των κλειστών επαγγελμάτων, μεταρρύθμιση του ΦΠΑ, μεταρρύθμιση στην αγορά ενέργειας αλλά και σε μεταρρυθμίσεις για την αποπολιτικοποίηση της δημόσιας διοίκησης, την καταπολέμηση της διαφθοράς.

Προχωρήσαμε σε ένα συμφωνημένο πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων ενώ την ίδια στιγμή τροποποιήσαμε τη νομοθεσία μας ώστε να γίνει πιο φιλική στις ιδιωτικές επενδύσεις.

Η Ελλάδα έκανε τα 2 τελευταία χρόνια της διακυβέρνησης μας περισσότερες μεταρρυθμίσεις από το σύνολο όλων των ευρωπαϊκών κρατών. Και όχι μόνο αυτό. Αλλά προχώρησε και ένα βήμα ακόμη: συμφώνησε και νομοθέτησε την αλλαγή του δημοσιονομικού μείγματος για τα έτη 2019 και 2020, ώστε να αρθούν οι επιφυλάξεις όλων των δανειστών της σε σχέση με τη δυνατότητα μας να επιτύχουμε διατηρήσιμους δημοσιονομικούς στόχους. Άλλη μια δύσκολη απόφαση για την Ελλάδα πάντα προς χάριν της κοινής ευρωπαϊκής πορείας.

Και όλα αυτά για να μην πέσει το βάρος πάνω, στις επόμενες γενιές, στα παιδιά μας, είτε είναι από την Ελλάδα, είτε από την Γερμανία. Και τα αποτελέσματα είναι εμφανή. Ο ΟΟΣΑ προβλέπει για το 2017 ανάπτυξη 1,1%. Το πρωτογενές πλεόνασμα αναμενόταν 0,5% το 2016 και το αποτέλεσμα ήταν 4,2% αφήνοντας άφωνη όλη την Ευρώπη. Το 2017 αναμένεται να ξεπεράσει και πάλι τους στόχους και να ξεπεράσει ίσως το 2%.

Το ελληνικό χρέος αποτελεί, όμως, μια διαρκή τροχοπέδη στην ανάπτυξη. Σήμερα βρίσκεται περίπου στα 320 δισ. ευρώ. Και ως προς το ΑΕΠ: 180%. Γιατί; Διότι από το 2010 μέχρι σήμερα το ελληνικό ΑΕΠ έχει μειωθεί κατά περίπου 50 δις.

Επομένως η απάντηση για τη βιωσιμότητα του χρέους της Ελλάδας είναι πριν από όλα η ανάπτυξη. Η δίκαιη, βιώσιμη και διατηρήσιμη ανάπτυξη.

Για να γίνει αυτό απαιτείται πρώτον η ρύθμιση του χρέους. Όστε να ανασάνει η ελληνική οικονομία και να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη των αγορών. Τα μεσοπρόθεσμα μέτρα για το χρέος επομένως πρέπει να συμφωνηθούν όχι απλώς ως αντάλλαγμα για τις μεταρρυθμίσεις που υλοποίησε η Ελλάδα, αλλά πολύ περισσότερο, γιατί αποτελούν μια ορθολογική επιλογή για να στηριχθεί η ανάπτυξη και η Ελλάδα να συνεχίσει να είναι συνεπής στις δανειακές της υποχρεώσεις. Όχι για να χαριστούν χρήματα στην Ελλάδα αλλά για να μη χρειαστεί να χαριστούν.

Και το δεύτερο σκέλος της απάντησης δεν είναι άλλο από την υιοθέτηση ενός φιλόδοξου αναπτυξιακού προγράμματος. Ενός προγράμματος όχι με νέα δανεικά αλλά με στοχευμένες δράσεις στήριξης και ενίσχυσης των ιδιωτικών επενδύσεων στην Ελλάδα. Σε όλη τη ζώνη του ευρώ υπάρχει σήμερα μία ισχυρή δυναμική μεταρρυθμίσεων. Τη στιγμή που η Ευρώπη αναλαμβάνει το ρόλο να

γίνει ο πρωταθλητής της ενεργειακής μετάβασης, ας επενδύσουμε συλλογικά για να υποστηρίξουμε μία ανάπτυξη που λαμβάνει υπόψη τους λαούς και το κλίμα μας. Ας επενδύσουμε σε μία πραγματική ευρωπαϊκή πολιτική ανάπτυξης που δημιουργεί νέες θέσεις εργασίας. Ας επενδύσουμε στην εκπαίδευση και στην έρευνα που δημιουργούν βιομηχανίες και θέσεις εργασίας του αύριο.

Για τους Γάλλους, τους Γερμανούς ή τους Ιταλούς, το ελληνικό χρέος είναι απλά ένα πρωτοσέλιδο στις εφημερίδες. Για τους συμπολίτες μου αποτελεί μια καθημερινή αγωνία, ενώ προσπαθούν να αλλάξουν τη χώρα τους, να ξανασταθούν στα πόδια τους, να δημιουργήσουν επιχειρήσεις οι οποίες θα επαναφέρουν θέσεις εργασίας και ανάπτυξη.

Την ώρα που οι Βρετανοί και η ΕΕ θα ξεκινήσουν συζητήσεις για την ιστορική ρήξη, σε εμάς, τα μέλη της ευρωζώνης, έχει ανατεθεί το καθήκον να πάρουμε τώρα μία ιστορική απόφαση προς όφελος της ανάπτυξης και της εργασίας.

Μια ουσιαστική συνάντηση θα λάβει χώρα τις επόμενες μέρες. Ιστορική για την Ευρώπη, για την δημοκρατική Ευρώπη για μία Ευρώπη της ανάπτυξης. Είμαστε γεμάτοι από ελπίδα και προσδοκία για αυτή τη συνάντηση των υπουργών οικονομικών. Γιατί έχουμε κάνει όσα οφείλουμε και συνεχίζουμε στο ίδιο ευρωπαϊκό δρόμο. Στο δρόμο του σεβασμού των κανόνων του κοινού μας σπιτιού. Και το ίδιο περιμένουμε από τους δανειστές μας. Να σεβαστούν τους κανόνες που οι ίδιοι έγραψαν. Να σεβαστούν την χώρα μου. Να σεβαστούν την Ελλάδα.

Να μην επιτρέψουμε να μιλήσουν οι προκαταλήψεις, τα στερεότυπα και η μνησικακία που τόσο κακό έκαναν και συνεχίζουν να κάνουν κακό στην Ευρώπη. Ας εμπιστευτούμε τον ορθό λόγο, ας εμπιστευτούμε τα γεγονότα. Για να εμπνευστούμε και να εμπνεύσουμε τους ευρωπαϊκούς λαούς. Το χρειάζονται και το χρειαζόμαστε!